

**Տ. ՄԻՈՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԱԴԱՄՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶՐ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
Ս. ՍՏԵՓԱՆՆՈՍ ՆԱԽԱՍԱՐԿԱՎԱԳԻ ՏՈՆԻՆ
ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**
(25 դեկտեմբերի 2003 թ.)

*«Զի ոչ էթէ որ զանձն իւր ընծայեցուցանէ՝
նա է ընտրեալ, այլ զոր Տէրն ընծայեցուցանէ»:
(Բ Կորնթ. Ժ 18)*

Միրելի հավաքացյալ ժողովուրդ,

Եկեղեցին Աստծո սրբեղծած կառույցը, հասարակությունն է և նրա հիմքը հավաքն է, և այս հասարակությունը պահելու, վարելու և նաև նրա գործունեությունը համակարգելու համար անհրաժեշտ են պարարաստված և մանավանդ հավաքով առեցնող սպասավորներ: Այդ իսկ պարճառով Եկեղեցին ձեռնադրության կարգով պարարաստված և ուսյալ ու ամենակարևորը՝ հավաքով քրիստոնյաներին հրավիրում է սպասավորության և այդ ձեռնադրությամբ նաև կազմվում է պաշտոնությունը մեր Սուրբ Եկեղեցու: Նույնն է նաև աշխարհիկ հասարակություններում, սակայն, ի տարբերություն Եկեղեցու, ուր հիմքը կրոնականը և բարոյականն է, այն շարք անգամ պակասում է աշխարհիկ հասարակություններում:

Ինչքան բարգավաճեց, փրաճվեց Եկեղեցին, ինչքան առավել ընդարձակեց իր առաքելության և գործունեության շրջանակները, այնքան փոխվեց Եկեղեցին և փոխվել է Քրիստոսից հեկո ժամանակների ընթացքում, որը արդյունք է դարձրել ընթացքում մարդկային կյանքի զարգացման, ազգային սովորությունների և ավանդույթների, այդ թվում և վարչական:

Առաջին դարերի Եկեղեցու և նաև այսօրվա Եկեղեցու առանցքը Ս. Ավետարանի քարոզությունն է, նրա կենսական ուժը, և դա կատարում էին առաքյալները՝ սրացած այդ իշխանությունը հավասարապես մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսից: Սակայն երբ ավելի ընդարձակվեց նրանց գործունեության շրջանակները, երբ այլևս կարիք ունեցան օգնականների, որովհետև Եկեղեցու գործունեությունը չափամասնավաճեց միայն ժողովրդի հոգևոր դաստիարակությամբ, այլ նաև օգնելու տեղաբնիկ, աղքատին, հիվանդին և այդ օգնության համար առաքյալներն ընտրեցին արժանավոր սպասավորներ Ս. Մարտիրոսոս նախավկայի գլխավորությամբ, որոնք կոչվեցին սարկավագներ՝ սպասարկելու Ս. Մեղանին և օգնելու առաքյալներին:

Այո՛, դա էր նրանց սկզբնական պաշտոնը: Սակայն այսօր նա, ինչպես կարդացվեց այսօրվա ճաշու ընթերցվածքում, որ Մարտիրոսոս նաև քարոզությամբ էր զբաղվում, քարոզում էր Աստծո խոսքն անվրդով, քաջ և հավաքով առեցնող հետևելով Տիրոջ այն խոսքին, որ Իր խոսքի համար կարող է նրանք էլ խաջ հանվեն, նահապարկվեն, ինչպես որ եղավ և իր պարագային:

Եկեղեցու պաշտոնյա կոչվելը դյուրին և խաղաղ գործ չէ, կան բազմաթիվ արգելքներ և խոչընդոտներ, որոնք պետք է հաղթահարի Եկեղեցու պաշտոնյան իր կյանքի և գործունեության ընթացքին: Եվ կարծես մի պահ թվում է մեզ, որ անհնարին է այս բոլոր խոչընդոտները հաղթահարել, այս բարձունքներին հասնել: Մակայն, ինչպես ասացինք, Եկեղեցու հիմքը հավաքեն է, այդ հավաքեն է, որ մենք պետք է ունենանք, մեր պաշտոնության հիմքը պետք է լինի, ինչպես ասում է Պողոս առաքյալ, «Ոչ թե այն անձն է, որ իրեն ընտրում է, այլ այն, որին Տերն է ընտրում»:

Մենք ունենք մարդկային արժանիքներ, զարգացում գիտության մեջ, ճոխություն կամ հարստություն ու այլևայլ բարիքներ, սակայն դրանք շարքի են, որ մեզ արժանի դարձնեն Աստծո ծառայի կոչմանը: Մեզ պետք է նաև, որպես Աստծո ծառաներ, ամենակարևորը ոչ թե մենք ինքներս ընտրենք մեզ դեպի ծառայություն Մուրբ Եկեղեցու, այլ նաև զգանք, թե այդ կոչումը, կանչը գալիս է Աստծուց, որ մենք ընտրված ենք Աստծո կողմից՝ ծառայելու այս Մուրբ Եկեղեցուն՝ հավաքով և նվիրվածությամբ, ինչպես ասվում է նոր հնչած աղոթքի մեջ:

Մենք այսօր մաղթում ենք մեր նորոգ ձեռնադրյալ սարկավագներին, որ նրանք հեղինակ այս առաքիությանը: Եվ եթե մենք մեր ծառայության մեջ փկարանում ենք կամ մի պահ հուսալքվում, չպետք է մեղքը փնտրենք ուրիշների մոտ՝ ո՛չ միջավայրի, ո՛չ շրջապատի մարդկանց մեջ, այլ ինքներս մեր մեջ պետք է փնտրենք այդ փկարության և թուլության զգացումը: Ուրեմն մեր մեջ պակասում է կոչումը, որ մենք պետք է կոչվենք ծառայելու Մուրբ Եկեղեցուն:

Մենք շնորհավորում ենք ձեզ, սիրելի սարկավագներ, սարկավագաց փոնի այս առիթով և մաղթում ենք, որպեսզի դուք էլ որպես ուղենիշ ձեզ համար ընտրեք Ս. Սյրեփաննոս նախավկայի կյանքը, որ ամբողջովին մարմնացումն է ծառայության Ս. Մեղանին և Աստծուն: Շնորհավորում ենք նաև ձեր ծնողներին, որոնք ձեզ դաստիարակեցին և հանձնեցին Եկեղեցուն ծառայության կոչումի: Շնորհավորում ենք նաև մեր երկու ճեմարանների փեսայությանը, դասախոսական կազմին, որոնք պարտաստեցին ձեզ, ջամբեցին և դարձրեցին կապարյալ սպասավորներ մեր Ս. Եկեղեցու: Եվ նաև մեր որդիական խոնարհությամբ շնորհավորում ենք Վեհափառ Հայրապետին, Ով հանապազ մտածում է այս Եկեղեցու պայծառության և գորացման մասին և մտածում է, որ այդ գորացումը և հաստատումը կլինի մեր միջոցով, մեր անսակարկ ծառայությամբ, հնազանդությամբ ու խոնարհությամբ և, ամենակարևորը, հավաքով, որը հիմքը պետք է լինի մեր ծառայության: Շնորհավորում ենք նաև մեր մյուս սարկավագներին Ս. Սյրեփաննոսի փոնի առիթով՝ մաղթելով, որ Տերը նրանց ուժ և կարողություն փառ ծառայելու և, ինչպես աղոթքի մեջ է ասվում, արժանանալու քահանայության բարձր աստիճանին:

Թող Աստված իսկապես արժանի անի մեր բոլոր սարկավագներին քահանայության այդ բարձր աստիճանին: Թող Աստված ձեզ միշտ ուղեկից լինի, գոր ու գիշեր ձեզ հսկի և ձեզ պահպանի, հեռու պահի ամեն քեսակի վրանգներից, բայց նաև այդ պետք է լինի ձեր հավաքով և ձեր հաստատական քայլերով դեպի մեր ազգային-եկեղեցական կյանքի պայծառ ապագան: Թող Աստված օրհնի մեզ ամենքիս այժմ և միշտ և հավիտյանս, ամեն: